

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

XI. ÉVFOLYAM 10. SZÁM – 2017. OKTÓBER 1.

Meghívás az életre — 8. - A hit szerepe

Mindenekelőtt végig kell gondolnunk Ezekiel próféta szövege alapján jószágos Istenünk „gondolkodását” az esendő emberről! Eszerint: „nem akarom a bűnös halálát, hanem, hogy megtisztuljon, megtérjen és éljen!” (Ez. 18, 23-) – Ennek következtében jól teszi a csetlő-botló ember, ha bűnei fölött igaz bánatot tart, megbánja azokat, meggyónja (bocsánatot kér Istentől) és igyekszik nemcsak tartózkodni az újabb „botlásoktól”, hanem az addig elkövetettekért mintegy „kárpótlást” is adni (engesztelés!). – A bűnbánatról már Katona István Atya segítségével sokat elméledtünk; most a gyónásról tegyük meg ugyanezt, hogy kellőképpen tudjuk „értékelni” és „felvállalni”!

„A gyónás vagy bűnvallomás előtt fontos a **hitet** fölindítani szívünkben, hogy átéljük annak jelentőségét, amit tenni akarunk. –

Bűneinkkel megbántottuk a végtelenül szerető Istent. **Neki valljuk meg bűneinket.** A bűntől egyedül Isten szabadíthat meg bennünket. Ő az, Aki új szívet ad nekünk – mindezt a lelki atyán keresztül végzi. – Így rendelte ezt a mi Urunk, Jézus Krisztus: vegyétek a Szentlelket! Akinek megbocsátjátok bűneit, bocsánatot nyert, akinek pedig megtartjátok (nem oldozátok fel), az bűnben marad.” (Jn. 20,23)

Mindezt annak érdekében rendelte az Úr, hogy minden rendben történjen, mert a lélek üdvössége forog kockán. Itt bizonyosság kell, mert ha a lelkünk elveszik, minden elveszett! – **Vannak keresztények, akik nem akarják a bűnt elhagyni. – Elmennek ugyan gyónni, de csak mások kedvéért (pl. a hitoktató „unszolására”). – Ilyen esetben nem szabad feloldozást adni! – Ezt Isten nevében mondja ki az Egyház képviselőjében (a gyóntató) atya. – A feloldozás megtagadása rávezeti az embert arra, hogy igazán megtérjen, és ezáltal Isten Országába juthasson.** – Gyónásaink alkalmával a legritkább esetben fordul elő, hogy nem kapunk feloldozást; már csak azért is, mert egyedül Isten ismeri az összes körülményeket – a súlyosbítókat csakúgy, mint a mentőket és Őt képviselve az Ő irgalmasságát kell képviselni, Aki az igazán súlyos bűnöst sem ítélte el; bár „meghagyta” neki: „többé ne vétekezzél!” – Fontos emlékeznünk Üdvözítőnk szavaira: „nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek...” – aki pedig bűneivel küszködik, igazán beteg (lelkileg), és rászorul az Isten gyógyító irgalmára. – Itt kell érvényesülnie annak az isteni elgondolásnak, amiről Izajás próféta beszél: „ megroppant nádat nem törli el, a füstölő mécsbelet nem oltja ki...” – Ettől függetlenül, vagy pontosan ezért „**hittel fogadjuk azt a tényt, hogy a szentgyónás után új szívet kaptunk Istentől. Levette rólunk bűneink terhét és újáteremtette a szívünket. – Ez a legnagyobb csoda és a legnagyobb ajándék!**

... lehetnek olyan bűnök elmúlt életünkben, amelyeket **nem gyónunk meg őszintén; vagy félig mondtunk el , mert akkor kellemetlennek ítéltük az ismerős pap előtt, vagy nem bántunk meg igazán, mert úgy éreztük, a körülmények miatt nem tehattünk mást. –**

Lehetnek olyan bűnök is, amelyeket elkövetésük idején nem tartottunk bűnnek: például abortusz; házasságon kívüli kapcsolat; lopás; okkult cselekedetek; jóslás stb. – Mivel nem gyóntuk meg, nem is lettek feloldozva, nincsenek **elrendezve** – valamilyen formában bennünk vannak még mindig. – Azért, mert jó, ha 20-30 évenként **összefoglalva** újra letesszük életünk botlásait, mielőtt az Úr elé járulunk, ahol mindenről be kell számolnunk; ott lesz majd csak **igazi életgyónás!** – Itt kell megemlítenünk, hogy milyen nagy kockázatot vállal az az egyén – adott esetben a család is, aki nem él a jószágos Isten által „ingyen” biztosított lehetőséggel! – Halogtatja nem ritka esetben egy életen át a magábaszállást, lelkének felkészítését – sőt lehet, hogy még az utolsó, döntő pillanatban is! – A jól és idejében végzett szentgyónás „**alkalmat ad arra,**

Assisi Szent Ferenc
Ünnepe: október 4.

hogy hálát adjunk Istennek azért, mert rájöttünk, mennyi minden rosszból kimentett bennünket, és kegyelmeivel végig kísérte életünket ... alkalom az Úr irgalmának dicsőítésére ... alkalom arra is, hogy gyakoroljuk magunkat az **alázatban, amely minden lelki fejlődés alapja ... tudnunk kell, hogy ... a ki nem mondott és meg nem bánt **bűn rombol.** – Aki nem akarja meggyónni bűneit a lelkipásztor-nak, az előbb-utóbb a pszichiáternek fogja elmondani, de lehet, hogy akkor már késő lesz! – itt kell megjegyeznünk, hogy lehetnek olyan esetek, amikor az elkövetett bűn nem okoz „fejtörést” - még annyira sem, hogy pszichiáter segítségével kelljen orvosolni, de az ilyen bűn is bűn volt és az is marad, amíg nem akarunk megszabadulni tőle és lehet, hogy az elkövetőnek nem jelent problémát, de a környezetnek igen, a nagybetűs életnek igen! ... „Isten kegyelme eltörli a bűnt és megszünteti romboló hatását; ezért a szentgyónás a legnagyobb ajándék, hogy emberek maradjunk és (lelki)egészségünket megőrizzük. ... a bűnnel megsértjük(romboljuk) azt a**

közösséget, amelyhez tartozunk; ezért azt helyre kell hoznunk! – Az ősegyházban hangosan, mindenki előtt vallották meg a bűneiket – azután kaptak a közösség vezetőjétől (az apostol-utódtól) feloldozást. – Súlyos bűn esetén az áldozati liturgiából kizárták őket egy időre, és csak azután kaphattak feloldozást. – Most már szinte gyakorlattá vált, hogy amúgy is távol maradunk az áldozat liturgiájától – hivatkozva erre-arra, vagy nem is hivatkozva semmire; vállrándítással vagy anélkül is kimondatlanul ezt igazolják az események: „legyen hálás az Isten, amiért hajlandó vagyok Vele is foglalkozni!” – A meg nem bánt és meg nem gyónt bűn azonban **bűn marad** és rombol akkor is, ha nem gondolunk rá! – Sőt, nem elég a bűnt megbánni, meggyónni, hanem a vele ellenkező erényt is gyakorolni kell, hogy ne legyen alkalma „visszaközönni!” – Nem engedhetjük meg magunknak, hogy bűneinkkel önmagunknak is, közösségünknek is ártsunk! – Isten irgalmában bízva és a jobbulás, a jobbítás reményében –

Pekker Imre plébános

Évközi 22. Vasárnap – Szeptember 03. – Amennyiben valóban úgy gondoljuk, hogy Jézus „Krisztus”, az élő Isten Fia – nemcsak Péter apostol kijelentéséhez csatlakozunk, hanem azt is gondolnunk kell, hogy Ő An-nak a mindenható Istennek a Fia, Aki „a legfőbb jó és minden jónak a forrása” – ahogyan szentmisénk könyörgésében imádkozzuk; sőt azt is el kell tudni fogadnunk, hogy Ő iránta igyekeznünk kell a vallásos lelkülétben! Meg kell ezt tenni akkor is, ha naponta látjuk, hogy „gyöngeségében megfeszítették!” – sőt tanúi lehetünk annak, hogy még az úgynevezett hívei is mintegy „elpártolnak Tőle!” – Sok jelenség utal erre; nem biztos, hogy csak hűtlen Istenéhez, aki szavakkal ezt ki is mondja; mondhatjuk, hogy a tettek is hangosan beszélnek az el-istentelenedésről. – Nagyon óvatossá kell lenni, mert számos példa mutatja, hogy mekkora a kísértés ebben a kérdésben! – Sokszor láthatjuk még a buzgók esetében is az el-bizonytalanodást: az Olvasmányban hallottuk, hogy még az Isten választotta: Jeremiás is „panaszodik a szenvedések idején... neveltségese váltam napról-napra; aki csak lát, mind kicsúfol...” – Szent Pál sem véletlenül mondja a Szentlelkében a rómaiaknak: „ne hasonuljatok a világhoz, hanem gondolkodástokban megújulva alakuljatok át, hogy felismerjétek, mi az Isten akaratja, mi a helyes, mi a kedves Előtte, és mi a tökéletes!” – Maga az Úr Jézus is az Evangéliumban mondja: „hogy Neki Jeruzsálembe kell mennie, sokat kell szenvednie a vénektől, főpapoktól és az írástudóktól; megölik...” – A keresztények, az Úr Jézus követői is számíthatnak sok hasonlóra – mondja is: „ha valaki követni akar Engem, tagadja meg magát; vegye föl keresztjét és kövessen!” – Abban az időben az apostolok, későbbi időkben pedig sokat „nem értik a szenvedés titkát.” – Nem értjük mi sem, még akkor sem, ha az a Valaki mondja, Aki mindezt meg is valósította – nemcsak beszélt róla, része is volt benne; kezdettől fogva: „Krisztus születési barlangja nem volt aranyozva, istálló volt az; keresztje is érdes fa volt; keresztútja gyötrő szenvedés...” – Nehez megértenünk, még nehezebb valósággá tennünk ezeket a dolgokat, különösen, hogy a „a keresztény embernek a világ forgatagában kell élnie, ugyanakkor nem szabad feladnia elveit, nem hasonulhat a bűnös világhoz, ellenkezőleg, meg kell szentelnie azt!” – Ehhez azonban először nekünk kell megszentelődnünk! – Komolyan kell vennünk Szent Pál szavait, amiket eredetileg ugyan az efesusiaknak mondott, de nekünk is csak javunkra válik: „Urunk, Jézus Krisztus Atyja világossítsa meg lelkünket, hogy megértsük: milyen reménységre hívott meg bennünket!” – Ennek értelmében, de csak is akkor lesz természetes Üdvözítőnk tanítása: „mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de a lelke kárt szenved? Mit is adhatna az ember cserébe a saját lelkéért?” – Kell, hogy „életté váljon” bennünk mindaz, amit Üdvözítőnk javunkra hozott nekünk mintegy „emberközébe – még akkor is, ha ez áldozatokkal jár!

Évközi 24. Vasárnap – Szeptember 17. – Akármilyen „sikerés” az ember élete – akárhányszor is elmondhatja magáról: „jókor volt jó helyen” – mégis valahol ott kezdődött minden, hogy a jószágos Isten a saját képére és hasonlatosságára megteremtette; Szentfia által megváltotta és Szent Lelke által meghívta az örök életre. Sok-sok lehetőséggel megáldotta és az istengyermekség lehetőségével megajándékozta. – Minden ember igazi élete ott kezdődik, hogy megkereszteljük az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében és ott zárul, hogy az Anyaszentegyház a sirjánál így imádkozik: „a mi Urunk, Jézus Krisztus keresztjének szent jele legyen rajtad! E jelben váltott meg téged a Megváltó, e jelben van üdvösségünk!” – Ezeket a gondolatokat jó okunk van akár naponta végiggondolni, a mai alkalommal pedig különösen, amikor különös jelentőséggel ünnepeljük a Szent Kereszt valóságát. – Jól tesszük, ha újból és újból magunk elé idézzük a szentmise könyörgéséből: „Urunk, mindenség teremtő és gondviselő Istene, ... engedd megéreznünk irgalmas jószágodat!” – Ez a jószág árad akkor is, ha nem is gondolunk rá, de különösen „termékeny” lesz, ha tudatosítjuk magunkban. – A 78. zsoltsóban a Zsoltáros szinte panaszkodik a választott nép mostoha sorsa és a szent város, Jeruzsálem pusztulása miatt és kéri a csapások elmulását Istentől: „Istenünk, pogányok jöttek öröködbe; szentséges templomodat megfertőzték; Jeruzsálemet romhalomná tették. Szolgáid testét prédára vetették az égi madaraknak; szentjeid húsát mezzei vadaknak. Úgy ontották ki vérüket Jeruzsálem körül, mint a vizet, s nem akadt aki eltemesse testüket. Szomszédaink előtt gyalázat tárgya lettünk, nevetség és csúfság azok előtt, kik laknak körülöttünk. – Meddig, Uram? Örök lesz haragod?... segíts meg minket, szabadító Isten neved dicsőségéért, szabadíts meg, bocsásd meg bűneinket...!” – szinte érezte a Zsoltáros, hogy a sok csapás nem véletlen műve, a sok bűn következménye; de azt is érezte, hogy a bocsánatkérés megoldás a bajokra. – Az új-zövetségben is így van, de mi most nemcsak egyszerűen bocsánatot kérünk, hanem hivatkozunk a mi Urunk szenvedésére és keresztalárára, amiket értünk, a mi üdvösségünkért vállalt. – Ahogyan Szent Pál mondja: „Jézus Krisztus, mint Isten, az Istennel való egyenlőséget nem tartotta olyan dolognak, amihez feltétlenül ragaszkodnia kell, hanem szolgai alakot öltött, kiüresítette önmagát és hasonló lett az emberekhez. Megalázta önmagát és engedelmes lett a halálig, mégpedig a keresztaláig...” (Fil. 2,6 -) – Az Úr Jézus megszentelte a keresztet azért, hogy az eredetileg rabszolgák büntető eszközét vállalta, hogy azon elégtételt adjon a bűnökért, a világ bűneiért, a mi bűneinkért is; az én bűneimért is! – Jól zesszük, ha nemcsak azt imádkozzuk minél gyakrabban és minél őszintebben: „Imádkoz téged, Krisztus és áldunk Téged, mert szent keresztet által megváltottad a világot!” – hanem imádkozzuk a 77. Zsoltár szavait is: „el ne feledjétek Urunknak nagy tetteit! – Ő irántunk való szeretetből vállalta az áldozatot, mi pedig Iránta való szeretetből vállaljuk a jóért való fáradozást mindig, minden körülmények között, hogy felmagasztaljuk Azt, Aki a értünk a kereszten függött!

Évközi 23. Vasárnap – Szeptember 10. – Keresztény életünk egyik, de nem egyetlen nehéz tennivalója elé állít mindegyikünket jószágos Istenünk, Aki minket „gyermekéivé fogad” és vezetni akar az élet minden körülményei között a jóra – még az igazán „szövevényes” körülmények között is! – Ennek köszönhetően „Isten számára fontos az eltévedt, bűnös ember” is. – Szentmisénk Olvasmányából világosan kiderül, hogy „követet küld a tévelygő után, hogy megtérjen.” – Kezdetből fogva így volt ez – már a bűnbeesés után közvetlenül – szinte várta, hogy a tévedő emberpár mintegy magabizsalljon, beismerje tévedését és bocsánatot kérjen Tőle és keresse az alkalmat és módot hibái jóvátételére. – Elhelyett a „másikra mutogatott.” – S ez így van az emberrel azóta is – különösen nehéz beismerni hibáinkat – még nehezebb bocsánatot kérni és a legnehezebb azokat jóvátenni (felelősségünk miatt), bizonyítja a tíz leprás esete, akik közül csak egy ment halát adni gyógyulásáért. – Beigazolódik, hogy szívesen vesszük, ha Isten sorsunkat megáldja, megkönyöri (szinte el is várjuk Tőle), de a hálálkodás valahogyan rendszeresen elmarad. – Amikor pedig vétünk, tévesztünk, „nehezen viseljük” a figyelmeztetést. – Akármilyen „finoman” történik a figyelmeztetés, mintegy nehezünkre esik és úgy érezzük, ellenségeskedés történik. – Egyáltalán nem biztos pedig, hogy csak erről van szó. – Az Olvasmány egyértelműen bizonyítja, hogy jószágos Istenünk mintegy kötelességünkkel teszi a jóra való biztatást, csak, hogy ne kelljen Neki ítéletet mondani a vétkező felett, „hanem, hogy megtisztuljon, megtérjen és éljen!” A figyelmeztetés elhanyagolása, elmellőzése miatt siratta meg Üdvözítőnk a szent várost, Jeruzsálemet mondván: Jeruzsálem, Jeruzsálem, megöli a prófétákat és megkövezed azokat, akik az Úr nevében jönnek hozzád! – Hányszor akartam egybegyűjteni fiaidat, mint ahogyan a tyúk egybegyűjti csibéit, de te nem akartad; meglátjátok elárvul házatok! Kő kövön nem marad itt, mindent lerombolnak!” – mert nem ismerted fel látogatásod idejét. – Isten látogatása nem egyéb, mint a jóra való felszólítás, amit az ember nem szívesen hall. Már kisgyermek korban hajlandó az ember a sértődésre, ha figyelmeztetik. – Valahol Magyarországon egy kisgyermek azt mondta testvéreinek, amikor figyelmeztették a jóra: „gyerünk innen, mert itt ránk szólnak!” – Erdemes nagyon odafigyelünk arra, hogy a jószágos Isten; áldozatkész Üdvözítőnk is, Egyháza is mennyire „azon fáradozik”, „hogy a megtorzás helyett inkább a kiengesztelődést segítse elő!” – Őszintén kel imádkozunk azért, hogy életünkben eltűnjön minden viszály és pártoskodás, helyette „egymást szeretettel segítve”, hordozzuk egymás terhét; így teljesítve Krisztus törvényét!” (Gal. 6,2) – ahogyan szentmisénk egyetemes könyörgése mondja: „segítségre szoruló embertársaink a mi szeretetünk által tapasztalják meg” Isten mindenhatóságát és jószágát; amikor pedig mi szorulunk rá ugyanerre, ne késlekedjünk készségesen elfogadni és hálálkodni érte!

Évközi 25. Vasárnap (Szentírás V.) – Szept. 24. – Az Apostolok Cselekedetei Könyvében olvassuk: „Uram, nyisd meg szívünket, hogy meghallgassuk Fiad igéit!” – Ezekkel a szavakkal jelezni akarjuk, hogy az Úr Jézus tanítását nem csak hallgatni akarjuk, hanem meg akarjuk „szívlelni is.” – Különösen most időszert ez így is gondolni, mivel a mai napon a Szentírás ünnepét tartjuk. Mindig „időszert” tanulékony lélekkel hallgatni Isten igéjét, hiszen hozzánk szól és Örömhír a számunkra – ennek következtében tudatosodhat bennünk, hogy Isten mennyire jó hozzánk – nemcsak megbocsátó, hanem meghív az örök életre, az üdvösségre – érdemeink nélkül. „Ő ugyanis szabadon osztogatja kegyelmi ajándékait” – ahogyan az Evangéliumban láthatjuk. – Beigazolódik az Olvasmányban hallható Izzajási szöveg: „az én gondolataim nem a ti gondolataitok; és az én útaim nem a ti útaitok!” – Szent Pál pedig a filippiekhez írt levelében arról beszél, hogy bármily „szokatlan” is a mindenkor embernek, mégis az a helyes, ha életét Krisztus Evangéliumához igazítja: „éjletek hát ti is Krisztus evangéliumához méltóan!” – Isten jószágából ez mindenki számára elérhető valóság, hiszen mi ugyanúgy hallhatjuk ezt a tanítást, ahogyan annakidején az Úr Jézus tanításában hallhatták az akkori emberek. Ő ugyanis mindenre megtanította apostolait, mielőtt megbízta őket: „menjete az egész világra, hirdessétek az evangéliumot minden népeknek!” – Amikor hallgatjuk a Szentírás üzenetét, tanítását, intelmet... magát jószágos Üdvözítőnk hallgatjuk, Aki most is hinti igéje magvait – függetlenül attól, hogy milyen talajba hull; milyen készségesen és tanulékony szívvel fogadjuk is. – Sok-sok biztatást kapunk a jóra és javunkra is válhat, ha mi is úgy akarjuk – még a döntés lehetőségét is megkapjuk jószágos Istenünktől – nem Rajta múlik az ilyen-olyan eredmény! – A mai alkalommal egy indiai bölcsesség által „döbbenjünk rá” a Szentírás üzenetére, ami a Szentírásban így szerepel: „Jegyetek tökéletesek, amint Mennyei Atyátok tökéletes!” – A mindennapi életben sok hasonló eset történik: „küzdélem zajlik bennsőmben – mondta unokájának az idős indián. Tettető harc ez – két farkas vívja egymással. Az egyik gonosz: ő a harag, irigység, mohóság, arrogancia, önsajnál, sértődöttség, hazugságok, önteltség, felsőbbrendűség... a másik jó: ő az öröm, béke, szeretet, remény, derűs nyugalom, alázat, kedvesség, jóakarát, nagylelkűség, igazság, együttérzés és hit. (Folytatás a(z) 3. oldalon)

Ugyanez a harc benned is zajlik és mindenki mádban is. – Az unoka elgondolkozott, majd megkérdezte a nagyapját: melyik farkas fog győzni? – Amelyiket táplálok – szöjt a válasz.” – Valamilyen formában ezekben és sok hasonló kérdésben mindnyájan „érintettek” vagyunk. Jó választ kell adnunk a különböző kérdésekben! – A Szentírás segít a helyes válaszban és a jó választásban – legyen fontos számunkra a Szentírás olvasása, ismerete és tanuljunk belőle bölcsességet, Isten-ismeretet, Isten- szeretet, helyes gondolkodást és olyan tartalmas életet, amire az Isten azt mondja: „Jól van, derék és hű szolgálóm!”

Szent Mihály, Gábor és Rafael ünnepe

Szeptember 29-én a szent főangyalokat ünnepeljük. A Szentírás tanúsága szerint Mihály a védelmező, ki olyan, mint az Isten; a hírvívő főangyal, Gábor, Isten ereje; Rafael Isten orvossága, gyógyító.

Mi angyalaidban és főangyalaidban is téged áldunk; a te nagyságodnak hódolunk, amikor teremtményeidet, a hozzád hűséges angyalokat tiszteljük. Bár őket is nagy tisztelet illeti, te végtelenül nagyobb vagy náluk; így mindennél fölségesebbnek vallunk téged, Krisztus, a mi Urunk által...” – az angyalokról szóló szentmise prefációja egyértelműen kifejezi, hogy az angyalok tisztelete Isten dicsőségére szolgál.

Az angyalok hivatását, a szolgálatot idézi a Szent Főangyalok ünnepén elhangzó misekönyörgés is: „Istenünk, te csodálatos bölcsességgel elrendezed az angyalok és az emberek szolgálatát. Engedd, hogy angyalaid, akik a mennyben folytonosan szolgálnak neked, itt a földön szüntelenül oltalmazzák életünket”.

Az angyalvilág létezését számos ószövetségi és újszövetségi írás tanúsítja. Az angyalok története a teremtéssel kezdődött; Isten próbára tette őket: szabad akaratuk lehetővé tette számukra a hűséget, a lázadóknak pedig a bukást. A hűségesek jutalma örök boldogság, a bukottak büntetése az örök kárhozát.

Szent Mihály főangyal: Az angyal (angelosz, ógörög) Isten akaratának, végzéseinek, kegyelmének hírnöke és egyben büntetésének végrehajtója is. Az utolsó ítélet angyalai választják el egymástól a jókat és a gonoszokat; szüntelenül az Atya arcát nézik a mennyben (Mt 18,10); Isten nagy tetteinek közvetlen tanúi, és minden teremtmény előtt Isten dicséretét hirdetik.

Aquinói Szent Tamás szerint Isten nem hagyja őrizet és védelem nélkül gyermekeit, amikor e világba küldi őket, különösen azokat nem, akik Krisztuséi. Az őrangyalok megóvhatnak veszélyektől, jó sugallatokat adhatnak, figyelmeztetve a kísértésekre.

Az angyalok Krisztus segítői az üdvösség művében, bemutatják Istennek a szentek imáit, a paradicsomba viszik az igazak lelkét. Élükön Mihály A hét arkangyal, középkor orosz ikonarkangyallal a kezdetek óta folytatják a sátán elleni küzdelmet az egyház oltalmára. Az angyalok a Katolikus Egyház tanítása szerint szellemi lények, akik akaratlan és értelemmel bírnak. Kegelemben öltöztek – tanítják az egyházat. Tökéletességükben minden látható teremtményt felülmúlnak. Nincs testük, ugyanakkor személyes lények és halhatatlanok. A főangyal megjelölés az angyalok különleges csoportjára utal: Isten fontos üzenetének hírvívői.

A szentírásban a három, név szerint ismert főangyalnak rendkívüli küldetés jutott. Nevük jelentése alapján: Mihály, ki olyan, mint az Isten; Gábor Isten ereje; Rafael Isten orvos-

sága. Mihály védelmező, Gábor hírvívő, Rafael gyógyító. Szent Mihályt a mennybéli hadak nagy vezérének és győztes harcosának nevezi a liturgia. **Gábor** mint legfelsőbb követ égi titkokat tár fel, Rafaelt arra kéri, hogy tartson távol az emberektől minden

testi bajt – szerepel az olvasmányos imaóra himnuszában.

Mig Szent Gábor és Szent Rafael arkangyalok csak 1921-ben kerültek be a római nap-tárba, Szent Mihály főangyal már az ókeresztény korban nagy tisztelet övezte. Az V. század elején Itáliában sok helyütt templomokat és kápolnákat szenteltek tiszteletére. A hagyomány szerint Mihály főangyal az V. évszázad végén megjelent a dél-itáliai Gargano-hegyen, ahol a pásztorok üldözöbe vettek egy bikát, mely egy hegyi barlangba menekült előlük; hiába próbálták leteríteni, a nyílak lepattantak róla. Az esetet jelentették a város püspökének, aki háromnapos böjtöt és könyörgést rendelt el. Ezt követően a püspöknek megjelent Mihály arkangyal, s közölte, hogy a bika barlangja az ő szent helye. Monte Sant'Angelóban híres szentélyt állítottak neki.

Mihály arkangyal: Az egyház Szent Mihályt hívja segítségül a gonosz elleni küzdelemben (Ef 6,11–17). Michael főangyal a holtak bírása, a lelkek mérlegelője. Az utolsó ítélet ábrázolásain gyakran egyik kezében kivont karddal, a másikban kétkarú mérleggel jelenik meg. Mihály nemcsak a végítélet bírása, hanem a lelkek vezetője, a holtak túlvilági szószólója is. A keresztény hagyomány szerint ő vitte Máriát az égbe. Temető, temető-kápolnák védnökének tekintették, innen ered a halottszállító eszközök „Szent Mihály lova” elnevezése.

Neve azt jelenti: „Kicsoda olyan, mint Isten?”

– szerepel Jacobus de Voragine Legenda Aurea című írásában. „S valahányszor – mint Gergely írja – valami csodás erőt kívánó dolog történik, Mihály küldetik el, hogy a cselekedetből és a névből is értésünkre adassék: senki nem tudja megtenni, amire egyedül Isten képes.” Dániel tanúsága szerint ő serken föl majd az Antikrisztus napjaiban, és ő védelmezi, oltalmazza a kiválasztottakat (Dán 12,1). Ő harcolt a sárkánnyal és angyalaival, s az égből levette nagy győzelmet aratott rajtuk; ő veszi át a holtak lelkét, és az örvendezés paradicsomába vezeti őket. Az Úr az Egyház fejedelmének állította. Ő sújtotta csapásokkal az egyiptomiakat, választotta szét a Vörös-tengert, ő vezette a népet a pusztában, és ő vezette be őket az Ígéret Földjére. A szent angyalok seregében ő Krisztus zászlótartója; az Úr parancsára majd ő öli meg az Olajfák hegyén az Antikrisztust; Mihály arkangyal szavára támadnak fel a halottak, s ő mutatja meg az Ítélet Napján a keresztet, a szögeket, a lándzsát és a töviskoronát – olvasható a Legenda Aureában.

Szent Gábor főangyal, a Szentírás szavai szerint, az Úr előtt álló hét főangyal egyike (Tób 12,15; Lk 1,19), akik az emberiséget irányítják. Isten világosságát terjesztik a történelem szentélyében. A Szentlélek hét ajándékát vagy a hét szentséget jelképezik. Gábiel a kiválasztottaknak vitte hírül Isten terveit. Az Ószövetségben Dánielnek megjelent a fogság idején, s megmutatta az üdvörténet fejlődését, a nagy birodalmak harcait és pusztulását, Izrael szabadulását és a Messiás eljövendő országát.

Az Újszövetségben **Gábiel** főangyal adta hírül a Megváltó születését; Zakariásnak megjelene a jeruzsálemi templomban Keresztelő Szent János születését és a megváltás elérkezését hirdeti (Lk 1,11–20). Názáretben Máriát látogatván és köszöntve a Megtestesülés örömhírét hozta (Lk 1, 26–45). Ünnepe a II. Vatikáni Zsinatig március 24-én volt.

Szent **Rafael** Tóbiás könyvében szerepel, mint Tóbiás hűséges kísérője és Tobit gyógyítója. Rafael főangyal egyike a hét angyalnak, aki mindig kész arra, hogy az Úr színe elé lépjen. Rafael nehéz helyzetekben segít, gyógyít, ártalmatlanná teszi a démont. A zsidó irodalomban mint angyalfejedelem vagy trónálló angyal jelenik meg. A keresztény hagyomány a főangyalok közé sorolja, és az úton levők védelmezőjének tartja. Korábban október 24-én volt az ünnepnapja.

Mihály és Gábor arkangyal képe megjelenik a Szent Koronán is. A történelmi Magyarország területén sokhelyütt a község megjelölésében is szerepel Mihály arkangyal neve: például Szentmihályfa a Csallóközben vagy a Zemplén megyei Nagymihály.

Templombúcsúnk ünnepét szeptember 17-én 10 órakor tartottuk.

Ünnepi szónokunk Tóth Péter Domonkos atya volt.

Sajnos az ünnepi mise végén a körmenet az időjárás miatt elmaradt.

**A mise végén az áldást a prépost atya
a Szent Kereszt ereklyével adta.**

**Köszönet mindenkinek, aki bárminemű segítségével hozzájárult
ünnepünk szebbé tételéhez!**

**Lisieux-i Kis Szent Teréz –
A Gyermek Jézusról nevezett Szent Teréz
szűz és egyháztanító**

Teréz 1873. január 2-án született a normandiai Alençonban. A keresztségben a Mária Franciska Teréz nevet kapta. Szülei, Louis Martin és Marie-Azélie Guérin mélyen vallásosak voltak, mind az őt, a felnőtt kort megélt lányuk szerzetes lett. Az egyház történetében ők voltak a második házaspár, akiket boldoggá avattak. Ferenc pápa tavaly október 18-án szentté avatta őket.

Az édesanya halála után (Teréz ötéves volt ekkor) a család Lisieux-be költözött. Nővérei beléptek a helyi Kármelbe (Kármel: a kármeliták házainak elnevezése arra emlékeztetve, hogy a 12. századtól a szentföldi Kármel hegység a remeték lakhelye lett, akik később rendbe tömörültek – a szerk.), és Teréz is minden igyekezetével a hivatásáért küzdött. Már kilencéves korában kérte felvételét a nővérekhez. 1886 karácsonyán élte át a megtérést, ekkor értette meg, hogy Isten a felebaráti szeretetre hívja.

1887 nyarán egy halálra ítélt gyilkos megtéréseért imádkozott, s amikor imádsága meghallgatásra talált, az elítélt kivégzése előtt megcsókolta a feszületet, Terézben megnövekedett a vágy, hogy a bűnösök megtéréseért éljen, „napról napra lelkeket mentsen”. Szinte megszállottan a lelkek utáni vágytól, mindent megtett azért, hogy haladéktalanul beléphessen a kármelita apácák kolostorába. A Kármel előljárói azonban a nagyköröség előtt nem akarták felvenni. Teréz édesapjával Rómába utazott, ahol egy pápai fogadáson, kijátszva az örök éberségét, XIII. Leó elé térdelt. A kérésre azonban a pápa is csak kitérő választ adott. Teréz válaszul felajánlotta magát: legyen a kis Jézus játékszere, labdája, amivel bármit tehet, csak öröme teljék benne. 1887 decemberében aztán megérkezett a pápai engedély, és 1888 tavaszán Teréz beléphetett a kolostorba. 1890. szeptember 8-án tett fogadalmát. Ágnes anyja (Pauline, Teréz nővére) kívánságára 1895-ben kezdte el írni lelki életrajzát.

Sok testi és lelki szenvedés kínozta: a tüdőbajból származó fizikai fájdalmai mellett édesapja betegsége és halála, előljárói szigorúsága. A bántásokat szóltanul, panasz nélkül tűrte, azonban magányosság gyötörte és kételyei voltak. 1896 nagypéntekének éjszakáján súlyos lelki sötétség töltötte el, mely haláláig kísérte. A hit legkeservesebb próbáját kellett kiállnia, de készségesen ült le a bűnösök asztalához, s szenvedését fölajánlotta a hitetlenekért. Szentnek készült, de alázatosan tudta, hogy ő nagyon kicsi a szentek mellett. Azonban a tökéletesség útján akart járni, ezt ő maga „kis út”-nak nevezte, és az embereknek is meg akarta tanítani: szórják az apró áldozatok virágait Jézus felé. Lelki életrajzát halála után Egy lélek története címmel könyv formában is megjelentettek.

„A könyv a szeretet csodálatos történetét mondja el olyan hitelességgel, egyszerűséggel és frissességgel, amely nem tudja nem magával ragadni az olvasót. Ennek a szeretetnek megvan az arca és a neve – a neve: Jézus. [...] Teréz egyike azoknak az evangéliumi »együgyűeknek«, akik hagyják, hogy Isten maga vezesse őket

titkainak legmélyére.” (XVI. Benedek pápa, általános kihallgatás, 2011. április 6.)

Teréz 1897. szeptember 30-án halt meg, ragyogó arccal, a szeretet ekstázisában. Utolsó szavai ezek voltak: „Istenem, szeretlek.” Korábban a rá jellemző alázattal mondogatta: „Fent a mennyben jót akarok tenni a földön maradtak számára!”, „Meglátjátok, halálom után mindenki szeretni fog engem”. Igaza lett.

Már 1923-ban boldoggá, 1925-ben pedig szentté avatták. 1925 óta a missziók védőszentje, 1944 óta pedig Franciaország második pártfogója. Szent II. János Pál pápa 1997-ben az egyháztanítók

sorába iktatta. Szobra szinte minden templomban megtalálható. Feszülettel, kármelita ruhában ábrázolják, rózsákat hintve – az imái hatására elnyert segítő kegyelem jelképeként.

„Az irgalmasság Atyja Krisztus által a Szentlélekben árasztja ki az isteni szeretet tudományát. Ezt az ajándékot a kicsinyek és alázatosok kapják, hogy ismerjék meg és hirdessék az Ország titkait, amelyek rejtve vannak a tudósok és bölcsek előtt. Ezért ujjongott föl Jézus a Szentlélekben, hálát adva az Atyának, aki így rendelkezett (vö. Lk 10,21–22; Mt 11,25–26). [...] Élete folyamán Teréz új fényt, rejtett és titkos jelentéseket fedezett föl, és az isteni Mestertől megkapta a szeretet tudományát, amelyet olyan sajátos, eredeti módon fejtett ki írásaiban.”

(Részletek II. János Pál pápa Divini amoris scientia kezdetű apostoli leveléből, mellyel egyháztanítótá avatta Lisieux-i Szent Terézt) Mit tanít az egyház legfiatalabb doktora? Mi az ő kis útja?

Az Istenhez vezető kis úton a szentség nem valami rendkívüli, hanem saját hivatásunk és az Isten által kijelölt feladataink megvalósulása; a magunkkal szembeni igazság és saját élettörténetünk elfogadása.

A kis út nem más, mint a hétköznapi, apró jótettek, imádságok, önfeláldozás, a mindennapi hűség útját járva jutni egészen közel Istenhez.

A kis út a felebarát szeretete, különösen azé, aki mellettünk él, és akit a legnehezebb szeretni. Teréz ezt zseniálisan művelte.

„Ez az út a kicsi gyermek ráhagyatkozása, aki félelem nélkül alszik el Atyjának karjaiban.” (Kis Szent Teréz)

Istenünk, te megnyitod országodat az alázatosok és a kicsinyek előtt. Tégy minket a Gyermek Jézusról nevezett Szent Teréz útjának bátor követőivé, hogy közbenjárására megnyíljen számunkra örök dicsőséged. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

Forrás: Diós István: A szentek élete, Magyar katolikus lexikon, Vatikáni Rádió, Magyar Kurír

„De én benne bízom és belé vetem reménységem. Ézsaiás 8:17”

Könnyű Istent dicsőíteni mikor a dolgok jól mennek, amikor Isten ellát étellel, családdal, van egészséged, de mit teszel amikor úgy tűnik Isten távol van? Mit gondolsz mire akar tanítani Isten az ilyen helyzetekben?

Arra, hogy el kötelezd magad és bízzál benne! Add át magad teljesen Istennek! Hogyan tudsz állandó kapcsolatban lenni vele? Ha száddal vallást teszel róla, növekedhet a hited.

A hit akkor ver gyökeret a szívedben ha az ígét rendszeresen szádra veszed, vagyis nem csak olvasod hanem beszélsz róla. Isten akkor tud cselekedni az életedben, akkor tud tud imádságra válaszolni ha beszélgetsz vele! Ő meg jutalmazza azokat akik kitartóan keresik. A Zsidókhöz írt levél 10. részében az ige arra buzdít hogy

„ne veszítsétek el bizalmatokat amelynek nagy jutalma van!” Ezt üzeni a János evangéliuma 8: 31. versében “Ha folyamatosan az én ígében maradtok, akkor valóban az én tanítványaim vagytok!”

Ha meg kísért a sátán, vedd fel a szellem kardját, azaz, Isten ígéjével harcolj! Állj szilárdan a hitben!

A győzelemhez azonban szükség van a bizonyágtételeddre, arra is hogy keresztyén testvéreiddel együtt imádkozz! Erre való az imaközösség, ahol Jézus nevében csendben imádkozhatsz. Ha már így imádkozol, előbb utóbb hangosan is el tudod mondani a gondolatodban megformált imádat. Isten támogat majd minden lépésedben, hogy minél közelebb kerüljete egymáshoz.

Imádkozz most velem! Uram! Köszönetet mondok a mások által értem is mondott imádságokért. Indítsd fel a szívemet, hogy én is könyöröghessek másokért! Juttasd eszembe akiről hosszú ideje megfeledkez-

tem! Könyörülj azokon akik betegségben szenvednek, gyászt hordoznak és fájdalmukat nem tudják legyőzni! Hálát adok néked hogy engem feltétel nélkül elfogadsz, ha elfordulok tőled, te akkor is rám találsz, hogy akkor is jössz mikor nem számítok rád. Köszönöm hogy szeretsz engem minden hibámmal! Köszönöm a reményt amivel elárasztasz! Hálát adok azért, amit elértem a veled való kapcsolatomban! Segíts, hogy minden pillanat amit a családommal és a gyülekezetemmel töltök szeretetben menjen végbe! Hiszem és tudom hogy minden a te kezdedben van! Hálás szívvel köszönöm mindazt amivel nap mint nap elhalmozol! Megköszönök mindent azok nevében is akik még nem teszik meg! Teremt bennem csendességet, a te szeretetedet elfogadó csendet, Jézus nevében hallgass meg! Ámen!

A csillag

Egy perc bölcsenység...

Korán jött az őszi alkonyat. Mire nagyapa kifogta kocsija elöl a lovakat és lecsutakolva az istállóba vezette őket, szinte teljesen sötét lett. Unokája, Ferkó, már ott türelmetlenkedett az istálló ajtajában. Szép csillagos este volt. Ilyenkor mindig csillaglesre indult nagyapa és unokája. Különös örömet jelentett számukra a csillagok nézése.

- Mondd csak, nagyapa, tényleg igaz, amit a múltkor mondtál: minden embernek van külön, saját csillaga?

- De még mennyire - válaszolt hamiskás mosollyal nagyapa -, ám csak annak a csillaga ragyog oly fényesen ott fenn az égen, aki itt a földön is sugárzó életet él, és fényt árasztott maga körül.

- Fényt árasztani? Úgy mint a szentjánosbogarak? - csodálkozott az unoka.

- Nem egészen. Az ember tettei által válhat sugárzóvá, azzal, hogy másokat is hasonló cselekedetekre ösztönöz. Tudod, Ferkó, csillagnak lenni az Isten egén, ez a legnagyobb dolog ezen a teremtett világon. A csillagok nappal magukba szívják a nap fényét, melegeit, hogy aztán éjszaka kicsiny mécsesekként mindet a földre szórják.

Tulajdonképpen nekünk, embereknek is hasonló a dolgunk: Isten fényét felragyogtatni földi életünk során.

Míg nagyapa beszélt, tekintete izzott; mint a parázs, mintha két fénylő csillag ült volna szemében. Aztán hirtelen elhallgatott - most egész másra gondolt -, megfogta unokája kezét és csendesen csak ennyit mondott:

- Gyere, induljunk, hideg már az este.

Már jó ideje egyre rövidebbek lettek ezek az esti séták. Valahányszor Ferkó ezt megjegyezte, a válasz mindig így hangzott:

- Hiába, egyre fáradtabbak a lovak, már nem úgy húzzák a kocsit, mint régen.

Egyszer aztán nagyapa szokatlanul korán jött haza. Még a lovak csutakolása is elmaradt, pedig erre Ferkó emlékezete óta nem volt példa. Az alkony nagyapát már az ágyban találta. Arca lázban égett, szemei fényesen ragyogtak. Hamarosan megérkezett az orvos is, őt követte a tisztelendő úr. Nagyanya gyertyát gyújtott, mindenki csendben sutogott. Amikor a tisztelendő úr is elment, Ferkó észrevétlenül besurrant a szobába és az ágy szélére telepedett.

- Nagyapa, mi lesz a csillagokkal?

- Én már csak egy karnyújtásnyira vagyok tőlük. De hadd lám, tudod-e még, hogy mi a csillag dolga? - kérdezte suttogó hangon nagyapa.

- Hogy magába szívja a nap fényét és éjszaka a földre szórja.

- És az emberé?

- Hogy Isten szeretetét szívja magába, és mint égen a csillag, itt a

földön mások felé sugározza.

- Úgy van. Látom, jól megtanultad. Ne feledd sohasem! Minden ember Isten csillaga. Úgy élj itt a földön, hogy egyszer majd az örökkévalóság egén ragyoghass - hangzott nagyapa utolsó tanítása a csillagokról.

Azzal lehunyta szemét és elaludt. Hajnalban már nem kelt fel, hogy friss abra-kot tegyen lovai elé, s közben megbámulja a csillagokat. Csak aludt, aludt... végtelen álomba merülten; csendben, békén, csillagmosollyal az arcán.

Ferkó szíven átsuhant a keserű fájdalom. Hosszú hetekig nem találta helyét. De aztán újra eszébe jutottak a csillagok és nagyapa szavai. Most már az ő csillaga is ott fenn ragyog, a földről égi pályára lépve.

Felnézett a csillagos égboltra. Néhány pillanatig kétségbeesetten keresgélt, már-már sírásra görbülő szájjal. Egyszer csak meglelte, amit keresett. Rátalált nagyapa csillagára, közvetlenül a Göncölszekér felett: ott ült a bakon, ostorral kezében...

Kovács András

Bálint Pista bácsi emlékére...

A Magyarok Nagyasszonya Kórus egyik oszlopos tagja, Végh Sanyi bácsi betöltötte nyolcvanadik életévét. A jó Isten éltesse őt, hogy még nagyon sokáig énekelhessünk együtt erőben, egészségben Isten dicsőségére, és egymás öröme.

A kép a szeptember 19-én tartott próba után készült.

Mária Rádió Imakör

A következő imaóránkat okt. 2-án hétfőn a szentmise után tartjuk a szent Imre közösségi házban. Köszöntjük Égi Édesanyánkat egy Mária-köszöntő énekkel, majd a Szentlélek hívását kérjük, hogy a szívünkben felkészülve fogadhassuk a drága szép Magyarok Nagyasszonyát. Hozzá emelve szívünket eléje tesszük hozott imaszándékainkat, kérésünket hálaadásunkat és kérjük, hogy a mai imaóránkat ezekre a szándékokra ajánlhassuk fel az Égi Édesanya szeplőtelen szívének. Átadjuk Neki család-jaink, betegeink, gyermekeink életét, örömmünket és szomorúságunkat. Ezt követően egy gyönyörű Mária litániát imádkozunk,

közösen majd meghallgatunk egy tanúságtételt, amely a közelmúltban történt. Ezt átbeszélve, átélve megköszönjük Égi Édesanyánknak, hogy újra együtt lehetünk, Vele együtt imádkozhatunk az Úrhoz. Közös imádsággal zártuk ezt az imaórát.

Ima a Szűz Máriához!

Édes Szűz Anyám Mária! Isten után a legnagyobb bizalom. Mondj értem szót szerelmes Fiaidnál Te hófehér liliom! Légy hűséges védőm, irgalmas szószólóm, mert Benned bízom, Krisztus után egyetlen remény-

MÁRIA RÁDIÓ

ségem. Add, hogy az Úr jóvoltából tagja lehessen a szeretet zárdájának és tanítványa a szentlélek iskolájának. Ezt Te bárkinél jobban kieszközölheted szent Fiaidnál. Hűséges Anyám! Légy gyermeked gondviselője, hogy az élő szeretetnek legyek a termése, az égi kegyelem harmatában nőjek és kitartsak az életszentségben. Ámen.

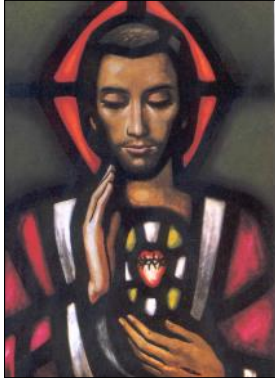
Szlovicsák Balázsné

Szent Imre Községi Ház hírei

Jézus Szentséges Szívének családja a következő közös imaóráját okt. 1-én az esti szentmise után tartja a templomban.

Ezen a szent órán emeljük tekintetünket a Magyarok Nagymatyára! Az Ő szent nevét vette fel énekkarunk. Minden szolgálatunk végén elénekeljük himnuszunkat, amely a szent Szűz Anyához szól: „óh, Nagymatyánk! Nemzetünk reménye. Szállj közénk és sírj Te is velünk, vigasztald és mentsd meg nemzetünk!” „Míg te élsz, a csillagok felett e hazának veszni nem lehet.” És könnyes a szeme az énekeseknek, amely azt mutatja, hogy szívből száll fel a sóhaj! Ajánljuk fel ezt az imaórát az énekkar tagjainak szándékaira. Köszönjük meg azt a sok-sok kegyelmet, amelyet kaptunk Égi Édesanyánktól. Kérjük további kegyelmét, hogy szolgálataink által meg tudjuk mutatni Jézust és az Ő szent Édesanyját, Magyarok Nagymatyát, a mi pártfogónkat azoknak, akik ezt szívesen hallgatják és keresik az utat, amely Hozzá elvezet! Szent Szűz Anyánk hallgassd meg szeretettel imáinkat és fogadd el hálaadásunkat minden kegyelemért! Csak úgy szeretheti anyját a gyermek, ha az vele sír és fájdalmát megosztja...

„Én drága Anyám mennyi könnyed hullt ebben a világban, csak hogy magadhoz vonzz engem. Választottak királynője! Nemsokára hallom már az égi harmóniát, nemsokára a szépséges mennybe megyek Hozzá! Te rám mosolyogtál életem hajnalán, mosolyogj rám most is Anyám! Vele szenvedtem és most már a térdeden szeretném eldalolni, hogy miért szeretlek Mária. Újra és újra azt mondaní, hogy a gyermeked vagyok.”

/Lisieux-i kis szent Teréz: Ezért szeretlek Mária/

„Mária a megtestesült igének szülője és a mi legédesebb Anyánk! Itt vagyunk, a lábaid előtt mialatt felvirrad egy új nap hajnala, Isten új nagy ajándéka. Kezedbe és szívedbe helyezzük egész valónkat. Mindenünk a Tied legyen: értelmünk, akaratunk, testünk és lelkünk. Alakíts bennünk anyai szereteteddel új életet, a mi Urunk Jézus életét. Mennynek Királynője! A legkisebb értékű cselekedeteinket is támogasd Anyai sugallataiddal! Add, hogy a szent és szeplőtelen áldozatnál mindenünk tiszta és Istennek tetsző legyen! Jóságos Anyánk! Tégy minket szentekké, amint ez tőlünk Jézus elvárja és a Te szíved vágyakozva kéri!” Ámen. / Szt. Pió Atya/

Szlovicsák Balázsné

Októberben a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Szept. 30 – Okt. 8	Okt. 9 – 17	Okt. 18 – 26	Okt. 27 – Nov. 4
Özv. Nagy Balázsné Özv. Horváth Albertné Özv. Végh Antalné Özv. Győrvári Pálné	Molnárné Bálint Erzsébet Özv. Takács Ernőné Özv. Bársony Istvánné Özv. Győrvári Gáborné	Nagy Jánosné Jakab Mária Sponga Mária Kiss Katalin	Bolonovszky Lászlóné Csernák Nikolett Özv. Kiss Albert Sponga Anita Acsai Lászlóné

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2017. október

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
						1 19 óra Jézus Szíve Család imája
2	3 9.30 óra Baba-Mama klub 	4	5	6	7 18 óra Cursillo kiscs.	8
9	10	11	12	13 18 óra Ifi -hittan 	14	15
16	17 9.30 óra Baba-Mama klub 	18	19	20 18 óra Ifi -hittan 	21 18 óra Cursillo kiscs.	22
23	24	25	26	27 18 óra Ifi -hittan 	28	29
30	31					

Az Alsónémedi Szent Kereszt Felmagasztalása
Római Katolikus Templom harangja
a hozzá kapcsolódó ismertetővel együtt
2017. szeptember 18-án, hétfőn került adásba
a Kossuth Rádióban 11:56-kor.
Az adást 2017. szeptember 23-án,
szombaton megismételték,
szintén a Kossuth Rádióban, 11:56-kor.

Harangszöveg - Alsónémedi, római katolikus templom

„Ma délben az alsónémedi római katolikus templom harangja szól a Kossuth Rádióban.

Alsónémedi a Duna-Tisza-közén, a fővárostól 23 kilométerre délre fekszik. Régészeti leletek tanúsága szerint már a neolitikumban földművelő, állattenyésztő népesség lakott ezen az emberi életre kiválóan alkalmas tájon. Első ismert írásos említése 1267-ből származik. Ez a forrás utal arra, hogy már két évszázaddal korábban is létezett a falu, így idén 950 éves fennállását ünnepli Alsónémedi. A középkorban virágzó település a 15 éves háború idején, majd a török hódoltság végén elnéptelenedett, de az élet hamar újraindult. A XX. században a két világháború követelt hatalmas emberáldozatot. Az ötvenes

években folyamatosan zaklatták a módos szabad-parasztokból álló települést, ahonnan 1956-ban naponta indultak élelmiszerekkel megrakott teherautók a forradalmi Budapestre. Alsónémedi első templomát a XIII. században itt működő johannita rendház mellett építették a Szent Kereszt felmagasztalása tiszteletére. Helyére épült a ma is látható barokk templom az 1740-es években. Althann Mihály Károly váci püspök szentelte fel 1751. december 31-én. 1970-ben az egyházközség Szent Kereszt ereklyével gazdagodott, amelyet a szentély falán helyeztek el. Az alsónémedi Szent Kereszt templom 33 méter magas tornyában három harang lakik. A legrégebbit 1804-ben öntötte Eberhard Henrik Pesten. A kisharangot 1925-ben, a 410 kilós nagyharangot pedig 1921-ben öntötték, az I. világháborúban elvittek pótlására.”

11:58

Harangszöveg - Alsónémedi, római katolikus templom (🔊)

Előadás, felolvasás, beszéd, 2 perc

12:00

Déli harangszó az alsónémedi Szent Kereszt római katolikus templomból (🔊)

Dokumentum, 1 perc

Oktober a rózsafüzér hónapja

Oktober 7-én ünnepeljük Rózsafüzér Királynőjének ünnepét. 1571. október 7-én volt a lepantói csata, mely törökök és a keresztény seregek között zajlott. A csata tétje nem kevesebb volt, mint az, hogy a törökök ellenőrzésük alá tudják-e vonni az Adriai-tengert, ezáltal szabad utat nyernek-e Itália, majd Európa belseje felé. Az ütközet jelentőségével tisztában volt Szent V. Piusz pápa is, aki kápolnájában a rózsafüzért imádkozta.

Amikor néhány nap múlva jelentették a pápának a győzelem hírért, rákérdezett, hogy melyik órában történt a keresztények diadala. A győzelem órája pontosan megegyezett azzal az órával, amikor V. Piusz a rózsafüzért

imádkozta, s ez bizonyosságot adott mindenkinek, hogy a keresztény seregek sikere nem a véletlen műve, hanem a Szűzanya segítségével következett be. Ezért V. Piusz pápa elrendelte a Rózsafüzér Királynőjének ünnepét, sőt a katolikus egyházban hagyománnyá vált, hogy október a rózsafüzér hónapja. Ebben a hónapban minden templomban közösen imádkozzák a szentolvasót.

Oktober 8-án van Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya ünnepe

Szent István királyunk halála előtt a koronát és az országot a Szűzanyának ajánlotta. Őseink ezt a felajánlást szent örökségként származtatták nemzedékről nemzedékre. Vaszary Kolos bíboros, prímás kérésére a Szentszék is elismerte a Mária-tiszteletnek ezt a nemzeti jellegét, s XIII. Leó pápa 1896-ban, a millenium évében külön ünnepet engedélyezett. Ezen a napon ünnepeljük azt az örömteli ténytet, hogy Mária országa vagyunk. Ahogyan a Szűzanya Lepantónál megsegítette a kereszténység védelmére kelt seregeket, ugyanúgy a magyarokat is mindig megsegítette a kereszténység védelmében. Ajánljuk magunkat ma is bátran a Magyarok Nagyasszonya oltalmába, hiszen hitünk, kereszténységünket ma is támadják. Szent Istvánhoz hasonlóan mi is bízzuk hazánkat a Szűzanya oltalmában, s meglátjuk, a lelki élmény ugyanaz lesz: a Magyarok Nagyasszonya ma sem fog megfeledezni Mária országa, Magyarország megsegítéséről!

Egyházközségünk újságja, a Szent Kereszt, jubileumhoz közeledik. 2007. novemberében jelent meg először, s azóta minden hónapban olvashatták a Kedves Olvasók. A következő lapszámunkban meg szeretnénk emlékezni erről a 10 éves évfordulóról.

Bátorítani szeretnénk mindenkit, hogy ha valakinek gondolata támad az újsággal, az évfordulóval kapcsolatban, kérjük, küldje el nekünk, hogy megoszthassuk azokat Olvasóinkkal.

Előre nagyon köszönünk minden észrevételt!

Szerkesztők

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságát az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

Az adományokat nagyon szépen köszönjük!

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség
 Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com
 Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!